A Mar. Schurmanne.

10. Apr. 1639.

274

Si nimirum vacas, nobilissima Virginum: quod quam rarò tibi indulgeas facile conjicio: si vacas tamen; et hic, ubi eorum monumentum reponere colloces, quasi dormias. Quod ipsum quando nec omnibus facis, facere te nunc paulisper mea causâ per sanctos illius manes rogo, quae et ipsa καθεύδει, οὐκ ἀπεδαρθε; atque ut in virtutis perpetua admiratione vixit, etiam amicitiâ, nisi fallor, innotuit veteri cultu. Poematia vides, in gratiam et impulsum olim τῆς μακαρίτιδος calide incoatum, scias et, quae tibi meo sorte, diuturnioris impetu productum, tandem acerbo eius funere, cuius de suavi contubernio summum argumenti erat, repente abruptum. Tantâ sui parte mutilum subduci liberalibus oculis meis an debuerit; certe nequit, contendentibus pluribus ut ne typos quidem effugiat. Quâ de re cum Barlaeus dissentiamus, paucis me, lectoribus, quibus hoc contentus scribo, censendum praebeo. Et occurris instar omnium, illustris patriae gemma, ipsa quidem de causis, quas modestia tua ne obtendas, arbitra mihi legenda dico. Legis, si tantum ingenii vacat et curae; censoria mihi virgo et virgo sic futura, ut cuius maiestatis dictato cetera omnia posthabenda statuam. Vale summi saeculi et morum saeculi decus, καὶ τῆς πόσου μὲν χάριτος quantum hic pudenti et benigne condones.

Magni nominis tui cultor

C. Hugenius.

G. Voetio, Barlaeus mihi [illegible] ab eruditionis [illegible] iam pridem nobilissima, salutem [illegible] et meis et mihi [illegible]

Hag. Com. 10. Apr.

CIƆIƆCXXXIX

338

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 274
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/2078